

Vir nobilissime

12

*G*nosce, si tardius, quam oportet, ad te redirent tua sacra Regmina. Otrae pretium erat illa exscribere et mihi eorum servare antea gaepon, ne, si cum aliis multis, ut minaris, olivis cordylisq; unquam evocantur, defesset inde damnum hoc resarciri posset. Moverant etiam miseri istarum Atroxriqualia exiugior quondam et praerigonem belgus Ordibus reddere ista quae Tu' romanis, ut et hinc nosfris Belgis, ubi aliquando videbunt specimen hoc prescas profitatis Anglicana, apparcat quantum ab illa recesserint qui dectrandis flagitis et abominandis parricidis nuper nobilitati, nunc rerum potiti rapienis et latrociniis socios amicosq; populi Anglicani Batavoros tantum non perditum reu' conantur. Vide, si placet et otium est, an Autoris mentem assequi et exprimere potuerit. certe, quod in meis hisce non est illa concima, pressa, nervosa et lacrimosa diebus ipsce ^{qua in tuis} coido: sed praterquam quod alius, quam ego, hoc possit feliciter, non videntur ista sermone nostro tam compendiore et contracie dici posse nisi per eos et apud eos qui salubrosa et immortales amant tenellas. Volunt quidem meo iudicio, hujusmodi et vapoxorizas et arguta dici breviter et a brevitate gratiam sibi sumunt et dantes, sed et perspicue dici volunt, ut Lx, cuius insofar habent, quae non intellectu non magis obligat quam non lata; quod utrumq; ubi assequi difficultas est, satius est ut Laron aliquid admittat Attici quam ut Lumen cedat nobulis. Amotabi quardam quae inter legendum occurribant, quae sic seorsim habent. Vide subinde in alienis se putat luscus quae in propriis transyt Lyncaus,

Hug. 37

¶ quid, quod Sapere suas solitus recitare Proscriptus ignes,
et quod Sapere suas tribuit numerosas Horatius aures,
quam ut as arrigaret admissus auditor ¶ attendebat num
quid inter recitandum occurseret cuius monendum putaret amicum
ut aut ille ad vertitatem animum ad id quod non videbat, aut
ut perpetratam monenti scrupulum, quem moribat, eximaret?
ubi dignatus furis versiculos hos micos per utrum percurrebant,
si placet, ad Amicam istam ubi penum illum tuum
poeticum, cuius Parte Quaranta pars erant offendit. Tatuus
illi tabellarum tuarum et mearum committuntur quam Armoniorum
aut Persarum centuria, impetus in quos Continuo fiat.
Deo Dous Opt. Max. et illi et tibi Valeritudinem firmam,
et, si eam ad amissim optas, moam, quam nisi perpetuum
fazit idem Deo. Quod me iterum rogas de non vulgandis illis
qua sanguinem ventilant frustra rogas; non enim protropunt
extra Pmum meum neque committuntur Typographorum fidei
qua tu mea, de qua velim ne ambigas. scio ego probi, quid
in eo mei sit officij, et sicut sic propter me Harpocrates
digito labys improsto. quare si quid aut lusisti aut ludos
cuius me participem facio dignaberis, iubeo, si hoc pateris,
ut sim metu aut sollicitudine illa ad me mittas. Nunc magnes
tisi gratias ago pro tuo vitalio, praes quo jam sordent
Tompe Tessala et quod par sit tuis Batavis. Vale.
in Oclenburgico, iv^o Calendas Majas. A^o clo locum.

Nobilis
Tua cultor observansimus

E. Westerbaen,

Nobilissimo, Amplissimo præstantissimo
viro

D. Constantino Huygens, Equiti,
Dominio in Zuylichem eccl.